

Sen mi Geldin

– GürhanGürses · 11 Ağustos 2014

o kadar sensizlik biriktirmişim ki
şimdi kim gelse kapıma hepsi sen
kim çalsa zilimi hepsi sen
bir insan bu kadar doldurur yüreğini
bu kadar taşırır sevgisini
bu kadar etrafa saçar
bu kadar sever

o kadar ona odaklanmışım ki
bir ses duymayayım iki gözüm iki çeşme
o geldi diye sevinçten ağlıyorum
yokluğuna koşuyorum
sensizliğe gözyaşı döküyorum oysa kimse sen değil
ne çalan zil ne gelen ses ne gören göz
hiçbir şey sen değil bana ne yazık ki
yer yarıldı da düştün içine
gök yırtıldı da yuttu seni

yoksa sen mi geldin kapı zili çaldı da
rüzgar kokunu getiriyor buram buram sen kokuyor burası
gök kubbede sesin yankılanıyor kulağımda tatlı bir melodi
hayal mi yoksa
dur bakayım bu gülüş kime ait o vakit bu bakış
şimdi sen gelmedin mi yani yoksun
ve ben baştan ayağa sensizim
neler oluyor bana rabbim
sen aklıma mukayyet ol onu ver ya da kendime geleyim
şükredeyim onlu halime
bak karşıda geliyor işte vallahi de o billahi de o
saç aynı saç, dağıtsa saçlarını ülke dağılacak
boy aynı boy, salınsa hafiften herkes sallanıp uçacak
göz aynı göz, baksa şöyle yandan birisine çarpacak
yoksa o değil mi gelen bir şeyler eksik sanki
ne kadar da ona benzeyen var ama eksikler
tam O değil hiç kimse imkanı yok hiç kimse O değil

sadece benziyorlar ama o deęilller
kusuruma bakmayın ama o kadar onunla dolmuşum ki
size başka şeyler anlatamıyorum
bahardan bahsetsem o aklıma geliyor
yıldızları söylesem o
çiçekleri yazsam hele papatyayı yine o
şimdi bir çift gözden yola çıksam yine onun gözlerine geliyorum
bir çift söz etsem o geliyor kalemime
kimse bilmiyor ama her yazımda o var bana gülümsüyor
yok yok böyle olmuyor
ya onunla yaşayacağım ya da onunla
başka yolu yok bu aşkın

o kusursuz bir güzellik elbet asıl olandır
gerisi ona taklit olandır o herkese misal olandır
güzel gelendir

yoksa sen mi geldin
içim bahara durdu birden dışım sevince
sen aklıma düşünce çiçeğe durdum binlerce
ne zamandır bekliyorum seni
geceyi gündüze bağladım bir iple
gündüzü geceye, çekiyorum habire
bak kalbim atmaya başladı yine
kaburgalarımı kıracak sanki sana koşacak
hakkın var bu senin eserindir göğsümde yaşayan
tabi ki sana çarpacak koşacak atacak
gözlerim ıslık ıslık oldu birden seni gördü sanki
betim benzime renk geldi
daha bir yakışıklı hissettim kendimi

sahiden sen mi geldin etraf sen kesildi birden
kar yağsa sen yağmur yağsa sen
rüzgar esse güneş doğsa çiçek açsa kuş cıvılda
hep sen tek sen

sahiden bu kadar sen olan bir dünyada
neden yokluğunun hükmünü giyiyorum
su var ama içemiyorum yemek var ama yiyemiyorum

sen içinde olup da sensizliđi yaşamak
cehennem değil de nedir Şimdi
dur bakayım kapı mı çaldı
yoksa sen değil misin